Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

erant filias suas. & dixē. Surgite egredimini de loco
isto. quia delebit dnīs ciuitatē hanc. Et uisus ē eis
quasi ludens loqui. Cunq; esset mane. cogebant eū
angli dicentes. Surge & tolle uxorē tuā & duas
filias quas habes. ne & tu parit pereas in scele
re ciuitatis. Dissimulante illo apphendere manū
eius & manū uxoris ac duarū filiarū eius. eo
qd parceret dnīs illi. & eduxerē eū posuerq; extra
ciuitatē. Ibi locuti sunt adeū dicentes. Salua ani
mam tuā. nolī respicere postergū. nec stes in omī
circa regione. sed in monte saluū te fac ne & tu simul
pereas. Dixq; loth adeos. Queso dnē mi quia inuenit
seruus tuus grām coram te & magnificasti miam tuā
quā fecisti mecū. ut saluares animā meā. nec possū
in monte saluari. ne forte apphendat me malū & mo
riar. ē ciuitas hec iuxta adquā possū fugere par
ua. & saluabor in ea. Nunqd nonne modica ē. & uiuet ani
ma mea. Dixq; adeū. Ecce etiam in hoc suscepi
pces tuas. ut nō subuertā urbē pqua locutus es.
festina & saluare ibi. quia nō potero facere quicquā
donec ingrediaris illuc. Propter hoc uocatū ē nom urbis
illius segor. Sol egressus ē sup terrā. & loth ingres
sus ē segor. Igitur dnīs pluit sup sodomā & gomor
ram sulpur & ignē adno de celo. & subuertit ciui
tates has. & omnē circa regionē. uniūsos habita
tores urbiū. & cuncta tre uirentia. Respiciensq;
uxor eius post se. uersa ē in statuā salis. Abraham

f. v.